

Som følge deraf ophævede konsortiet tilskudsaftalen og udstedte en debetnota for den forfinansiering på 359 913,75 EUR, som koordinatoren allerede havde udbetalt til sagsøgte i overensstemmelse med tilskudsaftalens bestemmelser. Forfinansieringen er netop fortsat sagsøgerens ejendom indtil endelig betaling.

De faktiske omstændigheder, der ligger til grund for Revoind Industriale S.r.l.'s forpligtelser som tilskudsmodtager i henhold til tilskudsaftalen, er i vidt omfang uomtvistede i den foreliggende sag, og sagsøgtens indsigelser er generiske, ufuldstændige og uden støtte og synes således at savne ethvert grundlag.

Som følge deraf er sagsøgeren berettiget til at søge tilbagebetaling af det beløb, der blev betalt til sagsøgeren som forfinansiering, med tillæg af morarenter.

Sag anlagt den 16. maj 2017 — Ceobus m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-330/17)

(2017/C 231/67)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: Ceobus (Génicourt, Frankrig), Compagnie des transports voyageurs du Mantois interurbains — CTVMI (Mantes-la-Jolie, Frankrig), SA des Transports de St Quentin en Yvelines (Trappes, Frankrig), Les cars Perrier (Trappes), Tim Bus (Magny-en-Vexin, Frankrig), Transports Voyageurs du Mantois (TVM) (Mantes-la-Jolie) (ved advokat D. de Combles de Nayves)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Principalt annulleres Kommissionens afgørelse af 2. februar 2017 SA.26763 vedrørende angiveligt tildelt støtte til kollektive transportvirksomheder i regionen Ile-de-France, for så vidt som det deri fastslås, at Ile-de-Frances støtteordning, der var gældende mellem 1984 og 2008, udgør ny støtte, som blev »iværksat retsstridigt«.
- Subsidiært annulleres Kommissionens afgørelse af 2. februar 2017 SA.26763 vedrørende angiveligt tildelt støtte til kollektive transportvirksomheder i regionen Ile-de-France, for så vidt som det deri fastslås, at den individuelle støtte, der blev tildelt i henhold til regionen Ile-de-Frances støtteordning mellem maj 1994 og den 25. november 2008, udgør ny støtte, som blev »iværksat retsstridigt«.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat tre anbringender.

1. Første anbringende, der er fremsat til støtte for den første påstand, vedrører en tilsidesættelse af artikel 108 TEUF, en tilsidesættelse af artikel 1, litra b), i Rådets forordning (EU) 2015/1589 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af artikel 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (herefter »forordning nr. 2015/1589«) (EUT 2015, L 248, s. 9) samt en tilsidesættelse af retskraften af de domme, der blev afsagt af Den Europæiske Unions Domstol efter en præjudiciel forelæggelse.
 2. Andet anbringende, der er fremsat til støtte for den anden påstand, vedrører en tilsidesættelse af artikel 17 i forordning nr. 2015/1589, for så vidt som Kommissionen kvalificerede en foranstaltning, der ikke opfyldte de kvalifikationskriterier for denne kategori af foranstaltninger, som er fastsat i denne artikel, som en foranstaltning, der afbrød forældelsesfristen.
 3. Tredje anbringende, der er fremsat til støtte for den anden påstand, vedrører en tilsidesættelse af de berørte parter processuelle rettigheder, for så vidt som Kommissionen i sin afgørelse om at indlede proceduren fastslog, at forældelsen var blevet afbrudt ikke af indgivelsen af en stævning til forvaltningsdomstolene, men af Kommissionens første anmodning om oplysninger af 25. november 2008.
-